

FRIHETEN

Nr. 29 1943 - KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

ARBEIDERE — SABOTER!

Det skulde være innlysende at alle som arbeidet for tyskerne gjorde hva de kunne for å sabotere mest mulig, men det er nok langt fra at dette blir gjort. Vi får stadig klager over folk som vistnok enda ikke er klar over at vi er i krig og at det er enhver's plikt der hvor man kan komme til: Å SABOTERE!

Det tilfelle vi vil nevne i dag er hentet fra en arbeidsplass hvor forskjellige grupper av håndverkere holder på med noe o uinnredning for tyskerne.

Den ene gruppa er enig og gjennomfører en flott sabotasje — uten at tyskerne kan gripe inn over for noen av folka. Da en annen gruppe vilde prøve noe liknende falt det i fisk fordi man ikke kunne bli enig.

Det var enkelte individer for hvem det å tjene penger var alt. Disse karene opplevde da den tvilsomme ære at noen tyskere en dag klappet dem på skulderen og uttalte: «Hvis bare alle arbeidere var som dere», Vi vet ikke om de det gjaldt følte seg smigret, men det er mest sansynlig.

I hvert fall nøyde de seg ikke med å nekte sabotering, men prøvde også å bli kvitt de som vilde sabotere — med den begrunnelse at de odela akkorden,

Det tristeste ved hele denne his-

torien er jo at hvis man spurte disse karene om de var nasister eller «stripete» vilde de bli forbanna og nekte for det. Og de er det ganske sikkert heller ikke — bevisst.

Men vet de da ikke at tyskerne er våre fiender?

Vet de ikke at alt hva de gjør for å lette tyskerne er å arbeide på sin egen undertrykkelse,

Og er de ikke klar over at i hele det okkuperte Europa skjer det en utstrakt sabotasje, slik at betydningen av denne er enorm?

Vi har ofte skrytt av at vi arbeidere er så opplyste her i landet.

Denne tendensen vi har trukket fram her tyder ikke på det.

En ting er at en TVINGES å gjøre arbeide for tyskerne — en annen ting er HVORDAN man gjør det.

Og når den dag kommer da vi igjen kan snakke ut tror vi ikke det blir helt hyggelig for den slags folk — det bør i hvert fall ikke bli det.

SLIK SKAL DET VÆRE —

Det er skapt uro på de tyske arbeidsplasser. Arbeidet går ikke etter det program som er satt opp av tyskerne, men er i ferd med å gå etter det som er satt opp av det frie Norges forkjempere. Vi gjengir i dag et oppslag som er slått opp på marinens hovedverft på Horten. Det taler for seg selv.

OPPSLAG

Ferien er slutt for 1943

og arbeidet må
gjenoppnas —

Da det ser ut til at arbeiderne i stor utstrekning synes å fortsette sin ferie her inne på verftet, underrettes de herved om at tyske inspektører daglig innrapporterer at arbeiderne rundt om på verftets forskjellige arbeidssteder avbryter sitt arbeide midt på dagen og samles i flokker til lengre samtaler, så er denne meddelelse overensstemmende med hvad våre formenn og avdelingsingeniører daglig er vidne til.

I den anledning henstilles til arbeiderne at den slags avbrytelser i arbeidstiden heretter ikke må finne sted, og det påligger formenn og avdelingsingeniører å henvise til dette oppslag og innrapportere til driften forsømmelser av den slag.

Der henvises til arbeidsreglementets paragraff 3, første del, som herved innskjærpes:

«Arbeideren skal møte punktlig fram på arbeidsstedet, til den fastsatte tid, straks begynne sitt arbeide og ikke forlate dette før signal, ordre eller tillatelse her-til gis».

Enn videre innskjærpes tidligere oppslag, angående det overhåndta gende fravær fra arbeide, og henviser til oppslag av 9 og 24 oktober 1942, og andre av samme slag.

Det gjøres oppmerksom på at de terminer som ble oppsatt i oktober 1942, for nybyggingene, av de tyske myndigheter nu forlanges opprettholdt uavkortet, og vi må på det alvorligste henstille til enhver

FRA FRONTEN I DANMARK —

Situasjonen i Danmark er fortsatt spent. Fra en rekke byer kommer det melding om forsterket tysk-fientlig sabotasje. Nylig ble en fabrikk som arbeider for tyskerne satt i brann. En rekke transformatorstasjoner er skadet og jernbanen er stadig utsatt for sabotasjehandlinger så tyskerne har utstedt en ny forordning som er en innrømmelse av egen makteløshet. Bestemmelsene for København er igjen blitt skjerpet og tyske tanks og panserbiler patruljerer igjen i gatene. Det foretas massearrestasjoner.

Årsaken til unntagelsestilstanden er at de danske arbeidere de siste månedene har gått inn for aktiv kamp mot okkupasjonsmakten. Vi har skaffet detaljerte oversikter over kampene der nede. Av disse framgår det at danskene inntil 23 aug. hadde utført 303 større sabotasjehandlinger i sommer. Vi gjengir en del av beretningen om hvordan danskene tvang tyskerne til å kapitulere og heve unntakelsestilstanden som de innførte i Esbjerg 7 august.

FRA DEN DANSKE FRONTEN —

De danske arbeidere nektet konsekvent å gi seg overfor den tyske okkupasjonsmakten og fortsatte med

å ta hensyn til hva her er fremholdt, for å kunne opprettholde terminene.

Marinens Hovedverft,
den 5 august 1943.

Ludvig Haugen
(sign.)

Chr. Christensen
(sign.)

store og større sabotasjehandlinger etterhvert som tyskerne gikk hardere fram. Som et eksempel til etterfølging kan det nevnes at tyskerne overfor streikeområdet i Esbjerg forlangte at de skulde sende ut en melding som lød:

«Representantskapet, der erkjenner den verdige måte hvorpå de Esbjergske arbeidere har opptrått under de nuværende vanskelige forhold, oppfordres alle organiserte arbeidere til å gjenoppta arbeidet på alle arbeidsplasser for derved å medvirke til hurtigst mulig atter å få normale forhold igjen».

Dette var noe i likhet med det opprop som fikk arbeiderne her hjemme til å gå tilbake til arbeidet under unntagelsestilstanden i sept. 1940.

De danske arbeidere lot seg imidlertid ikke narre av tyske løfter.

Rådet nektet enstemmig å sende ut den meldingen som tyskerne forlangte og sendte i stedet ut en melding som lød:

«Streiken vedvarer, til unntagelsestilstanden opphører, og såfremt noen av streikeutvalget arresteres, fortsetter den til de igjen er frigitt. Det tyske militæret skal fjernes fra gatene i aften kl. 19. Det danske politi er ene om å opprettholde orden».

Det tyske motforslaget gikk ut på at unntagelsestilstanden skulde oppheves så snart streikene opphørte, og at de tyske soldater skulde fjernes fra gaten kl. 17.

På bakgrunn av tidligere uinnfridd løfter ble dette forslag enstemmig forkastet.

Onsdag morgen 11 august omfattet streiken nesten samtlige virksomheter i byen. Om formiddagen

sendtes sedler rundt i byen med følgende innhold:

«De gitte løfter til oss ble ikke innfridd. Fellesorganisasjonene nektet mot forventning å lede arbeidernes proteststreik. Generalstreiken må være en kjennsgjerning. Vi innkaller til møte i dag på Høiskolehjemmet».

I løpet av dagen stanset all virksomhet unntatt Gass-, Vann- og Elektrisitetssverkene samt telefonsentralen og sykehusene. Selv personalet på politi- og luftvernkontoret nedla arbeidet. På luftvernkontoret gikk hele personalet, og låste dørene, så var det kommet engelske flyvere kunne der ikke blåses flyalarm. Butikker, restauranter, banker, postkontoret, alt lukket. Arbeiderne på de tyske arbeidssteder nedla arbeidet, Godstogtrafikken stanset. Typografene besluttet med 20 mot 16 stemmer å nedlegge arbeidet.

Om kvelden kjørte politiets høytalervogner gjennom gatene og kalte streikeutvalget til et møte samme kveld. **HER KAPITULERTE TYSKERNE.** De gikk med på å oppheve unntagelsestilstanden hvorefter arbeiderne meddelte at de vilde gå til arbeidet når det var skjedd. En halv time seinere ble der gitt følgende melding til byens befolkning:

«Hallo! Hallo! Forhandlingene er avsluttet. Arbeidet gjenopp-tas i morgen tidlig. Samtidig vil særtilstanden bli opphevet».

Fra torsdag morgen gikk atter livet sin normale gang.

Ære være danskene for sin kamp. Og vi kan trekke den lærdommen av de siste begivenheter i Danmark at tyskerne ikke lenger føler seg så sikre og at en samlet og enig aksjon på det rette tidspunkt kan bringe resultater.

Den 16 sept. ble Oslo skaket opp ved at tyskerne sammen med norsk politi sperra av store områder i byen. Tyske politisoldater tok oppstilling med mitraljører på gatene mens hus etter hus ble nøyaktig gjennomført.

Tildragelsen er ikke ny, vi kjenner liknende overgrep fra andre land og også fra andre norske byer. Over alt har det vært det samme hensynsløse og brutale bruddet på lov og rett. Over alt har også grunnen vært den samme: Nasistenes paniske redsel for den underjordiske fronten. Det de tilsikter er å skremme de frihetselskende patriotene til passivitet.

Men nasistene regner feil. Begrepet passivitet eksisterer ikke for ærlige nordmenn. Vi svarer med å mangedoble innsatsen vår. Bare ett har rassiaen lært oss, nemlig at vi skal vise omtanke, oppfinnsomhet og pågangsmot som helt overskygger de nasistiske overgrepene.

K. 500.00. V. V. 20.00. M. K. 1000

MORDET i Breigata i Oslo ble begått av statspolitibetjentene Julius Flessjø, f. 24/8-20, Rosenborggata 15, 3 etasje, h/Kjelstrup og Kjell Dorff Moestue, f. 8/7-21, Sofies plass 1, 2 etasje. Sønn av tannlege Moestue. Disse to mordere bør huskes.

FARLIGE FOLK: Gunhild Svendsen, Vognmannsgata 5. arbeider på Victoria Hotell, Fredrikstad. Kjell Heyerdahl, Delenenggt. 38 og Henry Johansen, adr. Hansen, Galgeberg 3, oppgang H. V.

FASCISTENE har slått stort opp om massegraver de nå plutselig og «uventet» har funnet. Således har de

funnet en massegrav i utkanten av Vinnica som angivelig skal inneholde lik fra 1938 og 39. Fascistene som søker å bortlede oppmerksomheten fra sine ugjerninger og slette ut sporene etter seg har i det siste forsøkt seg med et nytt triks. Det er offentliggjort en protokoll av gestapoagenter og leiede provokatører som ble sendt til Vinica og som er blitt kalt en komisjon av professorer og sakkynndige. Dette er et forsøk fra fascistene på å kaste skylden for sine egne forbrytelser over på sovjet-myndighetene ved å tilskrive dem sine egne forbrytelser. Disse falskmyntnere har den frekkhet å stille saken helt på hodet. Etter 2 års okkupasjon finner de helt tilfeldig en massegrav. Fascistene vil ikke ha vanskelig for å finne massegraver, for de har selv gravet dem. Etter å ha trengt inn i sovjet-byer og landsbyer har de myrdet tusener av uskyldige menn, kvinner og barn. Etter å ha skutt dem ned har de begravd dem i massegraver, antitankgraver, gruber og hulveier. Her kan de finne titusener av lik. De vil ikke ha vanskelig for å finne f.eks. massegravene ved Vitepsk hvor tusenvis av fredelige sovjetborgere er begravd. De vil ikke ha vanskelig for å finne mengder av lik av sovjetborgere som ble myrdet ved Kiev. Ved en hulvei ligger likene av hundrevis av mennesker som de tyske bandittene har pint ihjel og skutt. I Pskov hvor 800 innbyggere ble myrdet og i nærheten av Smolensk ligger 1800 innbyggere fra byen begravet. Her grov tyskerne ned døde og levende sammen, og lenge etter kunne man se jorden bevege seg over graven og høre stønn. Alt ettersom sovjet-jorden blir befridd finner den røde arme stadig flere slike vidnesbyrd om fascistenes forbrytelser og de har sikkert mange flere slike oppdagelser å gjøre —